

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHOLD

Øving i gudsfrykt / Folkekirken i den mediaskapte virkelighet / Villedende bruk av Rom.1,18-27 i homofilistriden / Felles Apostolicum i den verdensvide kristne kirke? / Fra bispedømmerådene og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

Påskennatt (Ottesang) - Sabine Kjølsvik

1. påskedag - Thomas Berbom

2. påskedag - Hilde Barsnes

ei øving i det stille på å gi større rom for det aller viktigaste

Øving i gudsfrykt

Det må trening til for den som skal gjere framgang på sportsarenaen. Einkvar idrettsutøver veit at det er ein samanheng mellom treningsinnsats og resultat. Det dreiar seg ikkje berre

om treningsmengde, men også om måten og kvaliteten på treningsarbeidet.

Paulus nytta sjølv biletet med atleten og hans disiplinerte veg mot målet for å motivere dei

truande i Korint til å halde ut i truskampen, og sidan fylgde ei rad med teologar i same spor og utvikla det som gjerne har fått namnet asketisk teologi. Det handlar om å trene seg på å fylgje Kristus.

Det greske ordet askesis har sin bakgrunn frå sportsverda og tyder nettopp øving eller trening. Den som drøymde om laurbærkransen, visste at askese måtte til om draumen skulle bli til røyndom. Når målet er "ein krans som aldri visnar", burde ikkje treningsviljen vere mindre opplagt.

I protestantisk samanheng har askese ofte fått eit negativt forteikn. Ifylgje den svenske patristikaren Samuel Rubenson er det oppstått ein vanheilag allianse mellom luthersk teologi og moderne lykkeideologi, med fylgjande bodskap: målet er størst muleg lykke på kortast muleg tid til flest muleg menneske. Det er som om gamle Adam, for ikkje å seie djevelen sjølv, har oppdaga kor lett det er å misbruke reformasjonens slagord om *sola fide* og *sola gratia*. Det er på trua det heng, ikkje kampen. (frå heftet *Omvändelsens väg* i skriftserien *Silentium*, 2002).

Ordet askese har ikkje umiddelbart ein god klang i språket vårt. Det luktar gjerningsrettferd og kroppsfiendtlige haldningar. Men den rette askesen handlar ikkje om fortienstefull sjølvplaging eller store kraftprestasjonar. Den er ei øving i det stille på å gi større rom for det aller viktigaste. Øving i merksemd, kjærleikens merksemd. Øving i å velje bort noko for å gi plass til noko anna. Øving i å søkje dei kjeldene som fornyar sinnet. Det alt går ut på, sa den heilage Serafim av Sarov, er å bli fylt av Den Heilage Ande. Askesen er førebuinga og føresetnaden for å kunne bli fylt, ja, reiskapen eit menneske nyttar til å opne seg for Anden. Askesen er responsen kjærleiken vekkjer i meg, og eit uttrykk for at eg vil kvitte meg med unødig bagasje og la alt det harde i hjartet verte løyst opp og forsvinne i dåpens vatn, i tårevatnet, seier Olivier Clement i *The Roots of Christian Mysticism*.

Askese er øvinga på å vere nærverande innfor den Gud som alltid er nærverande i mitt liv. Bøn er nærver, og føreset nærver. Denne evna til merksamt nærver har tronge kår i livet i det moderne samfunnet. Heile tida blir vi utsette

for røvarar som vil fange merksemda og stele vår indre fred. Den kanskje viktigaste årsaka til at så mange blir utbrende, er nettopp den konstante fragmenteringa av livet vårt. Den indre samlinga går tapt, og det merksame nærveret likeså.

Impulsar frå Sverige har spela ei viktig rolle dei seinare åra når det gjeld å få norske kristne til å gjenoppdage rikdomane i den asketiske teologien. Biskop Martin Lönnebo har gitt oss den enkle og geniale Kristus-kransen, og paradoksalt nok har ein utradisjonell svensk pinsepastor opna manges augo for ørkenfedrene og arvegods frå den udelte kyrkja.

evna til merksamt nærver har tronge kår

Gjennom eit spennande forfatterskap, utgjevinga av tidsskriftet *Pilgrim* og utstrakt førerdragsverksemd, i tillegg til oppbygging av verksemda på Nya Slottet Bjärka Säby, har Peter Halldorf vunne tillit og inngang i fleire kyrkjesamfunn og svært ulike kyrkjelege miljø i både Sverige, Danmark og Noreg. Svært mange - ikkje minst mange norske prestar - har fått med seg viktige impulsar inn i fastetida. Parolen er at øvinga må starte i det små. For å finne ei god og helsebringande rytme for vårt åndelege liv treng vi nokre minutt kvar dag med øving i merksemd og nærver. Ein gong i veka med litt meir tid og høve til heilag lesnad. Og den tredje perioden er halvåret. Det er dokumentert at 5 uavbrotne dagar påverkar eit menneske i eit halvt år! Så viktig er retreaten, ja, desse dagane i ei rytme av bøn er det aller viktigaste for vårt åndelege liv.

Gjennom den jamne øvinga i bøn og refleksjon kan ein truande oppnå indre fridom. Men sidan kjøtet er veikt, treng vi all den støtta vi kan få frå fellesskapet. Askese er ikkje berre den einskildes øving i nærver og merksemd, men ei felles oppgåve for alle truande. Og fastetida er gitt oss som ei nådetid til samling om det aller viktigaste.

JAN OTTO MYRSETH
jom@ringerike.kirken.no

Redaksjonen beklager.

Vi beklager at det ble oppgitt feil forfatter til innlegget om "Glutenfrie oblatar" i LK 3/08. Det riktige skal være Erik Tangedal.

Folkekirken i den mediaskapte virkelighet

AV KNUT S. BAKKEN, PREST, OSLO

Den norske kirke må ha evnen til å tilpasse seg samfunnet. Også det gamle budskap må være preget av tiden vi lever i. Men kirken må aldri bli partipolitisk, selv om den alltid må være politisk hvis den ønsker å følge kallet om å forkynde Guds vilje. Hvis den av ulike grunner ikke gjør det, opphører den å være en sann kirke. Derfor må den finne seg i å støte bort noen når den nå taler uredd i aktuelle samfunnsproblemer som mennesker er opptatt av.

Hvis ikke kirken hadde sagt klart i fra, må noe være galt. Tømmermannssønnen fra Nazareth som er sentral i vår kristne tro, provoserte den politiske eliten til stadighet. Skal dagens kirke være troverdig, må den gjøre det samme! Men er det er noe de fleste av oss som følger litt med i media, har merket oss lenge så er det kirkens manglende nærvær som premissleverandør i samfunnsdebatten. Kirken har selv mye av skylden for dette. Når kirken tilsynelatende ikke er så svært interessert i områder som skole og kultur, politikk og vitenskap, er det grunn til å spørre om kirken er totalt marginalisert og lever sitt eget liv.

Det er viktig å være med å sette dagsorden. Både kirkemøte og bispemøter prøver, bla. i

miljødebatten. Det skal de ha ros for. Men skal ledere i kirken og kristne organisasjoner bli hørt, må de bli langt flinkere til å delta aktivt i samfunnsdebatten. Da hadde mye av det som mange oss er opptatt av, kristne grunnverdier i møte med en ny tid, kommet i søkelyset.

Nå er mediene selvsagt ikke forpliktet til å føre en verdidebatt på kirkens premisser. Men i denne mediaskapte virkelighet kan kirken på sikt ikke klare seg uten media! Den vil bli fullstendig marginalisert hvis den er ute av stand til å si noe fornuftig som angår oss vanlige mennesker på mediens betingelser.

Mange kristne ledere er livredde media. Når de blir bedt om å uttale seg i aktuelle saker, lar de det ofte være. For de kan komme til å si noe "galt." Dessuten er den ingen kristen dyd å stikke hodet frem og mene noe. Blir lederne tryggere på seg selv i sitt møte med media og tillater en viss "tabbekvote" for seg selv og sine kollegaer, tror jeg nyhetsbildet ville komme til å se noe annerledes ut. For det er viktig at verdispørsmål i tiden ikke overlates politikere og avisenes lederskribenter. Mange aktuelle saker er for viktige til det!

Villedende bruk av Rom.1,18–27 i homofilstriden.

AV CARL W. KROHN-HANSEN

En samtale med prof. Nils Alstrup Dahl noen år før han døde, gir meg frimodighet til å skrive følgende. (Prof. Dahl er vel den mest anerkjente NT-teolog Norge har fostret - i en årrekke professor ved Yale University i USA. Han var ingen liberaler, men en from lutheraner og en hengiven kirkens mann.) Han gav meg full støtte for følgende forståelse av hva Paulus vil med de første kapitlene av romerbrevet.

Rom.1,18-27 blir av mange oppfattet som det sterkeste skriftbevis for å si nei til en hver form for homofili. Men Paulus sikter her ikke mot å veilede i moral. Han kjemper for at de kristne i Rom (og også i Jerusalem) skal innse det han konkluderer med i kap. 3,20: "Ikke noe menneske blir rettferdig for Gud på grunn av gode gjerninger som loven krever". Og han fortsetter: "Her er ingen forskjell, for alle har vi syndet,...men ufortjent og av hans nåde blir de erklært rettferdige på grunn av forløsningen i Kristus Jesus" (skriftordet som forløste Luther til å reformere kirken).

For å underbygge det han vil frem til, at "det er ingen forskjell, for alle har vi syndet", retter han av pedagogiske grunner først lyskasteren mot hedningene. Grunnsynden i deres liv er avgudsdyrkelse: "De har byttet ut Guds sannhet med løgn, og æret og dyrket det skapte istedenfor Skaperen" (kap. 1,25). Paulus maler så med bred pensel hva dette har ført til. Her kan han sikkert regne med at alle jøder og også mange "jødekristne" vil nikke tilfreds og kanskje sende opp et hjertesukk til Gud: "Takk

for at vi ikke lever som disse hedningene, men har lært å fordømme deres umoral". Men så snur Paulus plutselig lyskasteren mot dem selv (Rom.2,1 f): "Derfor er du uten unnskyldning, du menneske som dømmer, hvem du så er. For når du dømmer en annen, fordømmer du deg selv. Du gjør jo det samme selv, og vi vet at Guds dom med rette rammer dem som gjør slikt."

Det Paulus er ute etter, er å avsløre den verste og farligste form for synd, nemlig selvrettferdighet og dømmesyke. Det er jo den som hindrer oss i å overgi oss uforbeholdent til Guds nåde, og dermed møte våre medsyndere med nåde.

La oss prøve å se for oss to homofile personer som er blitt oppriktig glad i hverandre og ønsker å dele livet sitt med hverandre. De har innsett sin totale avhengighet av Kristi nåde og ønsker å stå i hans tjeneste. Det finns ganske mange av dem. Kan vi for alvor tenke oss at Paulus ville være så usaklig og urettferdig at han vil rette ordene i Rom 1,21ff mot slike mennesker: "Dere har ikke æret og takket Gud som dere skal. Derfor har tankene deres endt i tomhet og dere er blitt formørket i deres uforstandige hjerter. Istedenfor å ære den uforjengelige Gud har dere dyrket bilder av forjengelige mennesker og dyr... Derfor har Gud overgitt dere til vanærende lidenskaper"..... Ja, for skal vi første bruke Paulus' ord mot alle former for homofili, må vi da i sannhetens navn sitere ham fullt ut.

Eller kan vi tenke oss at Paulus ville sidestille

Kristus-troende homofile som lever trofast med hverandre med "de som lever i hor, avgudsdyrkere, ekteskapsbrytere, tyver" (se 1 Kor 6, 9b-10), eller med "lovbrytere, ... slike som slår sin far og mor, mordere, slavehandlere osv." (se 1.Tim,1,9-10) Hva da med hans egen sterke advarsel: "Derfor er du uten unnskyldning, du menneske som dømmer, hvem du så er. For når du dømmer en annen, fordømmer du deg selv"?

La oss merke oss følgende:

For det første: Når Paulus i sitt romerbrev gir praktisk etisk veiledning, nevner han ikke homofili med et eneste ord, Han formaner til å vise oppriktig kjærlighet. "Elsk hverandre inderlig som søsken, sett den andre høyere enn dere selv" (12,9-10) og "Den som elsker sin neste, har oppfylt loven." (13,9)

For det andre: Ikke et eneste sted i alle sine brever tar Paulus opp homofili som selvstendig tema. Det forekommer bare i de ovenfor nevnte lastekatalogene (Rom 1, 1 Kor 6 og 1 Tim 1).

For det tredje: Jesus selv nevnte ikke homofili med ett ord - heller ikke Peter, Johannes eller de andre forfatterne i NT.

At vi innen kirken kan være uenige i noe så komplekst og følelsesladet som homofili, er forståelig. Men når noe som er så perifert i NT, i årevis settes i sentrum og gjøres til et være eller ikke være for kirkens enhet, blir det helt uforståelig. Kan dette kalles for bibeltroskap? Hele NT, sammen med vår lutherske bekjennelse, legger en helt annen grunnvoll for kirkens enhet enn vår enighet i kompliserte moralske spørsmål. Den grunnvollen heter Jesus Kristus, som har sonet for alle våre synder.

Felles Apostolicum i den verdensvide kristne kirke?

AV KNUT INGEBRIGTSEN, PASTOR EMERITUS

Takk, Hans Kvalbein, fordi du i LK nr. 1/2008 peker på et vesentlig punkt under den liturgiske revisjon. Din fremstilling viser hvor sterkt det greske ord *katholikos* har stått i de forskjellige kirkesamfunn gjennom tidene. Og hvordan flere europeiske kirker etter reformasjonen har sett behov for å markere sin avstand til den Romersk-katolske kirke. Kan det tenkes at vi i dag kan finne sammen til en felles tekst for Apostolicum igjen? I de fleste kirkesamfunn er *katholikos* igjen felles uttrykk for *den verdensvide kirke*. Den Romersk-katolske kirke, den Ortodokse kirke, den Anglikanske kirke, United Methodist Church og de fleste lutherske kirkesamfunn i USA har nå denne felles bekjennelse. Da de lutherske kirker i USA med sin

felles liturgiske revisjon i 1978 landet på "*catholic*", var det etter en lengre prosess, der 1958 liturgien brukte ordene "*The Holy Christian Church*", men i en fotnote åpnet for "*The Holy catholic Church*", med begrunnelse "*the original and generally accepted text.*" (Legg merke til at *catholic* er skrevet med liten bokstav.) I de lutherske kirkene med norsk og tysk bakgrunn var det mange som reiste spørsmål om endringen i 1978. Fordi de opplevde at ordet "*katolsk*" var så sterkt knyttet til Den romersk-katolske kirke. Men i dag synes dette å være en uaktuell problemstilling i dette miljøet. Kan vi da i Den norske kirke våge det samme spranget? *Katholikos* er jo ikke begrenset til Den romersk-katolske kirke.

SØNDAGSTEKSTEN

Sabine Kjølsvik, Thomas Berbom og Hilde Barsnes

Påskenenatt (Ottesang)

22. mars 2008

Lukas 24, 1-12

Dagen

"Kristus er oppstanden. Ja, Han er sannelig oppstanden". Dette er påskenenattens kjerne. Det er også hele påsketidens overskrift. Ja, det er det egentlige evangelium, hovedbudskapet i den kristne forkynnelse, grunnlaget for det kristne håp, det alt står og faller på. "Kristus er oppstanden. Ja, Han er sannelig oppstanden."

Påskenenatt er kristendommens fødsel. Dens gudstjeneste kan vi kalle en „ur-gudstjeneste“. Den er selveste oppstandelsesgudstjenesten der både kjernen og fylden i kristen åpenbaring og kristen tro manifesterer seg. Hver eneste søndag resten av året er en repetisjon og variasjon av akkurat det samme.

Gudstjenesten og dens teologi

Påskenenatts gudstjeneste kan feires på mange måter, det kan brukes ulik symbolikk og tas opp ulike temata, men kjernen må være at livet vinner over døden, at lyset tenes i mørke, at den treenige Gud er sterkere enn alle andre krefter og alt som bryter oss ned og ødelegger våre liv. Sagt med andre ord er dette gudstjenesten der den klassiske forlønninglære bør utmyntes.

Døden. Når vi kommer til kirken - eller eventuelt til kirkegården - går vi symbolsk sett inn i

graven. Gudstjenesten begynner i mørket, i gravens mørke. Vi kan gjerne begynne med en variasjon av "stabat mater", eksempelvis NoS 158 "Naglet til et kors på jorden", og identifisere oss med Maria som gråter over sin døde sønn. Kanskje er det den største smerte et menneske kan ha. Som mor kan jeg i alle fall selv ikke forestille meg noe sterkere enn det. Det hadde vært bedre selv å være død. Når Maria så også vet - hun og Johannes er de eneste som ikke rømmer, forneker og fortrenger - at den døde egentlig skulle være verdens frelser, forstår i Maria også som troende og håpende menneske. Vi aner noe av dybden i korsets realitet, nemlig at verden nå regjeres av død og ondskap. Troen har tapt. Alt håp er ute. Guds sønn skulle ta vår synd på seg, han skulle gi oss fremtid og håp. Men en død Guds sønn er det ingen vits i. En død Guds sønn gjør bare vondt verre. Sønnen er død. Faderen er ikke lenger far, Han er barnløs. Ånden som var relasjonen mellom fader og sønn har ingen funksjon lenger. Den treenige Gud har rett og slett opphørt å eksistere.

Livet. Så skjer det. Den døde får nytt liv. Hjertet banker igjen. Kroppen blir varm. Døden taper. Lyset skinner. Og det er en trinitarisk hendelse: Faderen blir igjen far når Sønnen reises opp fra døden. Sønnen blir igjen sønn når Faderen reiser ham opp. Ånden får tilbake sin funksjon som kjærlighetens bånd mellom de guddommelige personene. Og dette

utvides nå til også å omfatte skaperverket. Og heri ligger en av oppstandelsens realiteter som jeg opplever kun sjelden omtales her i Norge: Påsken - ikke julen! - er inkarnasjonens mål og høydepunkt. Sønnen har ikke bare gjennom sin fødsel og sitt jordelig blitt menneske, men gjennom sin død. Intet er mer menneskelig enn døden. Intet mer sikkert enn døden. Intet mer jordisk enn en død kropp. Det er kristentroens store skandale, at Guds Sønn dør. Intet er menneskelig religion mer fremmed enn det. Når Jesus dør, blir han altså en av oss, og mer enn det. Han blir ett med hele skaperverket og alt som må dø. Og nettopp i den enheten med hele skaperverket gir Jesu Kristi oppstandelse også håp om nytt liv til hele skaperverket. Nettopp i denne enheten ligger vårt håp om ikke bare en sjelelig-åndelig oppstandelse, men en legemlig, helhetlig, oppstandelse. Nettopp på grunn av Guds Sønnens enhet med hele skaperverket må gnostiske og andre forestillinger om det evige liv som rent "sjelelig" eller "åndelig" avvises. Slik kan Gud i Kristi oppstandelse gi håp om nytt liv til hele skaperverket. "Han reiste Jesus opp fra de døde, og dersom hans Ånd bor i dere, skal han som reiste Kristus opp, også gi deres dødelige legeme liv ved den Ånd som bor i dere" skriver Paulus i Romerne 8. Og like etter sier han så tydelig som bare mulig at dette gjelder hele skaperverket: "Vi vet at alt som er skapt, stønner og lider som i fødselsveer helt til denne dag", og "alt som er skapt, venter med lengsel på at Guds barn skal åpenbares i herlighet." Dette er vel verdt å merke seg i vår tid. Det er nemlig en kristologisk og pneumatologisk begrunnelse for en skaperverkets teologi. Og det kan vi behøve.

Ytterlige momenter

Vi kan også se på et par andre momenter i teksten. En av tingene jeg legger merke til er at "tvil og tro" er et tydelig tema. Det står om kvinnene at "de visste ikke hva de skulle tro". Og når kvinnene kommer til de mannlige disiplene står det om dem at "de mente det hele var løst snakk og trodde dem ikke". Peter hever seg imidlertid over det mannssjåvinistiske snakket og tar selv affære. Han sjekker ut kvinnenes opplysninger og kommer selv i samme situasjon, han "undret seg over det

som hadde hendt". Vi ser altså at "tvil og tro" er et gjennomgående tema, men altså i denne rekkefølgen. Av tvil blir tro, ikke motsatt. Og vi forstår dem så godt. Selv i en førnaturvitenskapelig tid var oppstandelse fra de døde ingen alminnelig foreteelse. Verken at det skjedde, eller at man trodde på det. Det er grunn god nok til tvil på oppstandelsen i alle kulturer til alle tider. Jesu kors er og blir et anstøt og en snublesten, hans oppstandelse grunn til tvil og latterliggjøring. Troen overvinnes begge.

Jeg ser også et *kjønnsperspektiv* i teksten. Det betones at det er kvinner som kommer til graven. To av dem er de samme som i Markus' beretning, Maria Magdalena og Maria, Jakobs- og Jesu - mor. En er en annen, her Johanna, hos Markus Salome. Om det her likevel er snakk om samme kvinne eller ikke, vites ikke. Uansett, kvinnene kom til graven, og ble der opplyst av to menn. Men selv om det var menn som fortalte dem hva som var skjedd, trodde ikke de andre mennene dem. Og de kom også med forklaring på hvorfor de ikke trodde dem. Nemlig at de for med "løst snakk" - slik kvinner nå en gang har for vane. Dette forstås nok best nettopp i et kjønnsperspektiv. Peter tar likevel affære, og hans reaksjon er også kjønnsbestemt, men det er det ingen som "henger ham ut" for, Peter "gikk hjem for seg selv". Er det noen som kjenner seg igjen? Eller sin kjære? Og utover gjenkjennelsen er det i alle fall et par poeng her. Det ene er at oppstandelsesbudskapet bæres av kvinner. Det andre er at skriften gjenspeiler både kvinners og menns reaksjoner. Det er plass til begge, det er bruk for begge, selv om man fra tid til annen måtte finne på å spille de to kjønn ut mot hverandre.

Det kan også nevnes at Bibelen kjenner to *ulike oppstandelsestradisjoner*. Det er på den ene side den tomme grav, og på den andre side de såkalte Kristus-åpenbaringene, at disiplene opplever å møte den oppstandne Kristus ansikt til ansikt. Eksegetene mener å vite at disse tradisjonene hadde ulik geografisk tilknytning, den tomme grav var tilknyttet Jerusalem, Kristus-åpenbaringene Galilea. Og det tok sin tid før de ble knyttet til hverandre. De to tradisjonene er uavhengige fra hverandre, og det styrker gjensidig deres troverdighet.

Salmevalg

Når det gjelder salmevalget bør også det preges av spenningen mellom død og liv, mørke og lys, kors og oppstandelse. Som nevnt kan man svært gjerne begynne med en variasjon av "stabat mater". I tillegg til NoS 158, "Naglet til et kors på jorden", har salmeboken også "Under krossen stod med tåra" på nummer 151. Man kan fortsette med en lysere salme som NoS 161, "Hill deg, Frelser og forsoner!" Den er fortsatt fokusert på kors og forsoning mer enn oppstandelse og forløsning, men formidler et håp som "stabat mater" ikke gjør på samme måte. Det må selvsagt være sammenheng mellom påskensnatts og påskedags salmevalg. Og de største og sterkeste påskesalmene bør kanskje vente. Gudstjeneste nattestid innbyr til det noe roligere. Likevel kan vi vel avslutte med NoS 169, "Krist er oppstanden fra all dødens vånde" eller NoS 171, "Guds kyrkje, syng kring vide jord" mens eksempelvis NoS 172, "Som den gylne sol frembryter" nok bør få vente til neste morgen.

SABINE KJØLSVIK
Sokneprest

1. påskedag

23. mars 2008

Johannes 20. 1-10

Det er påskedag. Kirkens store dag. Gledens dag. Livets dag. Igjen finner vi graven tom. Igjen skal vi høre om døden som er død, om himmelen som er åpen. Igjen skal påskesolen lyse over jorden og minne oss om at det umulige er mulig. Igjen skal vi undres over underet, over Jesu makt og kjærlighet. Igjen skal håpet forkynnes og finne grobunn i våre menigheter.

Laudamus og den Nikenske trosbekjennelse hører med i dag, og orgelet skal blåse ut livsglade toner, gjerne i samspill med andre "blåsere", og menigheten står og synger: "Krist stod opp av døde i påskemorgen røde! Ti synger lydt og sjeleglad hans menighet i allen stad: Ære være Gud i det høye!"

Evangeliet først

Påskedag må evangeliet lyde som noe av det aller første som skjer i gudstjenesten. Det blir ikke noe gledesuss over gudstjenesten hvis det glade budskap om den oppstandne Jesus først skal lyde 20 minutter ut i gudstjenesten. Jeg har god erfaring med å lese dagens evangelium rett etter inngangsprosjesjonen denne dagen. Mens menigheten står etter første salme får vi høre hva som skjedde etter langfredagens mørke. For Jesus ble ikke fanget av mørkets makt. Graven var tom, og den første som kom dit søndag morgen var Maria Magdalena. Hun hastet på lette føtter fra Betania, opp til Oljebberget, ned bakkene ved Getsemane og opp langs bymuren. Hun kom fram før lyset! Hun hentet de andre, og Peter tok mot til seg og bøyde hodet ved den trange åpningen. Svette-dukken, som Jesus hadde hatt over hodet, var foldet og lå i et hjørne. Der inne, med tomme likklær og i en tom grav, ante de hva han hadde ment med "oppstandelse". Jesus lever! Det er dette som må møte oss aller først!

De så og trodde

Påskedagens tekster (Jes. 25. 8-9. Rom. 6. 9-11. Joh. 20.1-10) danner en helhet som vitner om Guds makt over døden og over synden. Samtidig viser tekstene oss hvordan Guds frelse gis som gave til oss mennesker. Kollektbønnen

vektlegger Guds nåde og barmhjertighet og at Jesu oppstandelse gir oss rettferdiggjørelsens gave.

De fire evangeliene har sine forskjeller i oppstandelsesberetningen. Det er et mangfoldig og frodig vitnesbyrd som møter oss. Det er detaljrike tekster som vanskelig lar seg harmonisere i sitt forhold til hverandre, men deres budskap er likevel det samme ene: Jesu grav var tom, og Han ble senere sett av mange, opptil flere ganger.

Kapittel 20 i Johannesevangeliet danner et hele. Vi har i de foregående kapitler (Kpt. 18 og 19) fulgt Jesu lidelsesvei og hans død. Kapittel 20 og 21 omhandler Jesu oppstandelse og disiplenes møte med den oppstandne. Her møter vi den avgjørende del av evangeliet. Det er Jesu oppstandelse som er siktemålet for hele evangeliet, og alt som tidligere er blitt løftet frem om Jesus, alle hendelsene og alt han sa, blir i denne delen endelig bekreftet. Her i kapittel 20 vektlegges den tomme graven og de personlige møtene mellom menneskene som så graven og den oppstandne Jesus. "Han så og trodde" (v. 8) kan derfor betraktes som tekstens høydepunkt da det er en klar stigning i bruken av verb i dette avsnittet. Om kvinnene (v.1) og den andre disippelen (v. 5) bruker Johannes verbet "blepei" som brukes om "å se" i sin alminnelighet. Peter derimot omtales med verbet "theorei" (v. 6) som betyr "å se nøye, granske". Og endelig høydepunktet i vers 8, der den andre disippel "så og trodde". Her heter det "eiden kai epistevsen" der "eiden" kan oversettes med ord som "overbevist" eller "forstå".

Johannes formidler altså at troen oppstår i møtet med det disiplene ser og det de tidligere har hørt Jesus fortelle. Disiplene så og trodde fordi de hadde sett og hørt. "Salige er de som ikke ser og likevel tror" (v. 29), sier Jesus.

Dette er livsviktig!

Det er alltid spennende å lese påskeevangeliet med forkynnelsen for øyet. Hvordan vil jeg i år formidle dette grensesprengende budskap slik at menigheten føler at dette livsviktig? Selv om evangeliet er stillferdig med sin proklamasjon av den tomme grav, er det en detaljrik tekst som ligger foran oss. Påskedagens budskap rommer det evige og det hverdagslige. Det er

gjenkjennelse i Marias sorg. Vi møter den i det hverdagslige, men også i det globale. Sorgen over å ha mistet. I Marias sorg ser jeg alle dem jeg har møtt som har mistet den kjæreste de hadde. Jeg kan se gråtkvalte foreldre ved graven til sitt barn. I Maria kan jeg se sorgen i en kvinnes øyne. I Maria kan jeg se en mann som følger sin kreftsyke kone frem til den siste port. I Maria kan jeg se barns ordløse leting etter far, fra rom til rom i huset. Men jeg ser også sorg og redsel over krigens ødeleggelser og tap! Derfor er det noe universelt, noe evig i Marias sorg. Noe som treffer meg! Maria hjelper oss kanskje å få tak i smerten i vårt eget liv.

Og det grensesprengende budskap, midt i denne sorgen, er nettopp dette: at graven var tom. At Han hun søkte vant over mørkets makt. At Han kom dem i møte, slik Han alltid gjør det!

Jeg er ikke ferdig ennå...

Det er spennende å dvele ved detaljer i teksten. Johannesevangeliet er rikt på detaljer. Denne gangen ble jeg dvelende ved en liten detalj som kan gi en dypere mening, og som jeg i år vil dvele litt ved. I vår tekst er det Maria som kommer først til den tomme grav. Hun ser at steinen er rullet til side, og det skremmer henne. Så hun løper til Peter og Johannes, og sammen løper de til graven så fort de kan. Johannes gikk inn i graven og så at linklærne lå der i en bylt. Da kom Peter, og også han gikk resolutt inn i gaven. Han så også at linklærne lå der, men det var noe uvanlig i det de så. Noe som må ha fanget deres oppmerksomhet. Johannesevangeliet forteller oss at svedteduken, servietten som var plassert over Jesu ansikt, ikke bare var kastet til side sammen med linklærne. Nei, Johannes bruker et helt vers (v. 7) for å fortelle at duken var pent sammenrullet og lagt ved siden av på et sted for seg selv (se også Luk. 24.12) Er dette viktig informasjon? Er det noe å henge seg opp i? Dette poenget har blitt tolket dit hen at det ville være påfallende om likrøvere hadde tatt seg tid til å brette dette kledet pent sammen. Det er sikkert et apologetisk poeng og står som et svar på Marias frykt i v. 2. Men kan det bety noe mer?

Den foldede servietten har noe å gjøre med forholdet mellom Herre og Tjener. Hver eneste

jødiske gutt kjente denne tradisjonen. For når tjeneren gjorde i stand og dekket bordet for sin Herre og mester, måtte han sørge for at han dekket bordet akkurat slik som herren ville ha det. Og når herren hadde satt seg, ville tjeneren holde seg ute av syne til herren hadde gjort seg ferdig med å spise. Tjeneren kunne ikke røre bordet før herren var ferdig. Hvis herren var ferdig med å spise, ville han reise seg fra bordet, tørke sine fingre og sin munn med servietten og kaste den fra seg på bordet. Da visste tjeneren at han kunne rydde bordet. En brukt serviett kastet på bordet betydde: "Jeg er ferdig!". Men hvis Herren reiste seg fra bordet og foldet servietten pent sammen og la den ved siden av tallerkenen, kunne tjeneren ikke røre bordet for det betydde: "Jeg er ikke ferdig ennå, jeg kommer tilbake".

Peter og Johannes hadde fulgt Jesus i 3 år. De hadde sett at han hadde fått blinde til å se, døve til å høre. De hadde sett ham vekke døde til liv igjen. Men da de så at Jesus døde, forsvant alt håp og alle deres drømmer. Alt de tenkte var at nå er alt over. Og i tre lange dager var de helt knust. Peter sa til og med: Jeg går og fisker igjen... Men tre dager etter stakk de hodene inn i en tom grav der de så en sammenbrettet serviett. Kanskje følte de det var et tegn, som om Gud snakket til dem og sa: "Han kommer tilbake, for han er ikke ferdig".

Vi takker Gud den dag i dag for at han ikke var ferdig, at graven var tom, at Jesus er levende. Den sammenbrettede duken forteller oss fremdeles dette: Jeg kommer tilbake! Og i dag kommer han oss i møte i din menighet. Han kommer oss i møte i brød og vin, slik han møtte sine venner rundt skjærtorsdagens måltid. Slik han kom disiplene i møte etter sin død, slik han kommer hver og en av oss i møte i vår hverdag. For han har gått foran og kommer oss i møte med åpne armer!

THOMAS BERBOM
Fung. sokneprest i Svelvik menighet

2. Påskedag

24. Mars 2008

Lesetekster

Salme 16:8-11

2. Kor 5:14-21

Prekentekest

Joh. 20:11-18

Møte

Det sannsynlige er kanskje også mest usannsynlig!

Maria Magdalena er på leting etter Jesus. Skal hun ikke få se ham igjen en gang til? Han er til og med borte fra graven han ble lagt i! Han hadde sagt at han skulle stå opp igjen, komme tilbake til livet, men det var ute av hodet, og det var usannsynlig for alle rundt Jesus. Ingen hadde noen erfaringer med at det kunne være mulig, og det er jo helt naturlig at de tenkte slik. Likevel på bakgrunn av hvem Jesus var, og at de hadde erfart gang på gang at han holdt ord, ville det ikke vært så usannsynlig at han nettopp ikke var stjålet eller tatt bort fra graven, men faktisk hadde stått opp til nytt liv. Han hadde gjort slik han hadde lovet, det var ikke de som tok livet av ham som fikk siste ord. Det er litt fascinerende at det ikke står noe om at de iallfall håpet at det kunne være slik Jesus hadde sagt, at det ikke slo dem i det hele tatt. Vi hører om en gjeng som hadde helt gitt seg over til håpløsheten, nedturen var et faktum.

I motsetning til mennene er kvinnene ute og går, de vil gjøre noe midt i all håpløsheten. Maria Magdalena står uten for graven i hagen, hun er fortvilet, hun forstår ikke, men hun leter allikevel. Der møter hun en mann, det kunne jo vært sannsynlig å tenke at det var han hun var på leting etter. Det sannsynlige er fremdeles for usannsynlig for henne, og hun tror det er gartneren. "Hvorfor gråter du kvinne? Hvem leter du etter?" spør han. Jesus sier navnet hennes, Maria. Da skjønner hun at det er han, og det usannsynlige blir sannsynlig for henne. Det var han som hun lette etter, som stod der rett fremfor henne, som møtte henne for aller første gang med frihetens blikk, og han gav henne frihet til tro og å leve på nytt. Et usannsynlig møte, mellom en som lette, og ham som lot seg finne midt i kaoset. Et møte som endret hennes liv og alle menneskers liv for alltid. Hun fikk i oppgave å fortelle dette til alle de andre,

om ham som hadde erobret frihetens blikk og kunne gi det videre. Hun drar av gårde til disiplene og sier: "Jeg har sett Herren!"

Vi leter slik Maria gjorde det, på jakt etter det sannsynlige, men håpet og troen ligger i det usannsynlige, det som sprenger tankens grenser og kan la oss møte Gud på nye og annerledes måter. Den som leter, han finner!

Jesus og Maria Magdalena

Det er mange tradisjoner og legender rundt Maria Magdalena, og i de siste år har vi fått enda flere gjennom for eksempel Da Vinci-koden. Hun er og blir en fascinerende person, og derfor lar vi oss på nytt og på nytt bli grepet av hennes historie og møte med Jesus. Kanskje fordi vi kan identifisere oss med henne på ulike måter.

Marias tilnavn Magdalena indikerer at hun trolig kom fra byen Magdala på nordvest-kysten av Gennesaretsjøen, omtrent 11 km sørvest for Kapernaum. Byen hadde svært dårlig rykte i rabbinsk litteratur fra det første århundre, trolig på grunn av korrupsjon som følge av stor velstand. Det kan være en mulig forklaring på at Maria Magdalena har blitt forvekslet med synderinnen i Simons hus i Luk. 7:36-50. Det vi vet fra Luk. 8:2, er at Jesus helbredet henne ved å drive ut 7 onde ånder. Hva hun led av er ikke så lett å vite, men det som er sikkert er at demoner i bibelsk materiale aldri blir brukt om synd i forbindelse med horeri. Det finnes derfor ikke noen indikasjon på at Maria Magdalena var hore, snarere tvert imot, og at det er sannsynlig at dette er noe som senere tradisjoner uten belegg har tillagt henne.

I Luk. 8:1-3 får vi høre om en gruppe kvinner som er i Jesu følge deriblant Maria Magdalena, og at de med det de eide hjalp Jesus og de tolv. I Luk. 23:49 og 55 og Matt. 27:55 og 56 refereres det til denne kvinnegruppen som hadde fulgte Jesus fra Galilea. Siden Maria Magdalena alltid ser ut til å være navngitt og alltid nevnt først, kan det tyde på at hun har vært en lederskikkelse blant kvinnene i Jesu følge, og modellen har vi i at Peter alltid blir nevnt først som leder for de tolv. Det er interessant med tanke på hennes rolle som oppstandelsesvitne og forkynner at hun også har vært med i Jesus følge fra Galilea, hørt ham lære og forkynne, hele veien opp til Jerusalem. Det er grunn til å tro at hun hadde en sentral posisjon

blant dem som fulgte Jesus, ellers hadde hun neppe blitt nevnt så mange ganger i evangeliene, og av alle evangelistene.

Noe vi ikke så ofte snakker om er jo at det også var flere disippelgrupper i tillegg til de tolv, og at blant dem var det kvinner slik vi får vite i Luk. 8:1-3. Vi kan ikke se bort fra at det var hun som fikk det viktige oppdraget ved å være den første forkynner av oppstandelsesbudskapet.

Kirkehistorisk hører vi om henne ved at Pave Leo den Store (døde 461) i en av sine prekener fra 17. Mai 445 kaller henne en frontfigur i kirken, og et århundre senere da Pave Gregor den Store (540-604) refererer til henne som den andre Eva som bringer liv istedenfor død. Helt tilbake til det tredje århundre skriver Hippolyt av Roma (170-236) om kvinnene ved graven som "apostler", en tanke som ble videreutviklet til at Maria Magdalena ble kalt apostola apostolorum, apostlenes apostel.

Legendene om henne er stort sett avvist i moderne teologi, men de er svært populære. I øst ble det sagt at hun drog til Efesos med Maria Jesu mor og apostelen Johannes. En senere tradisjon vil ha det til at hun var den avviste forloveden til Johannes da Jesus kalte ham. Hun skal ha endt sine dager i Efesos og blitt gravlagt der. I vest, og denne legenden er gjerne den mest populære, påberopte Vêlâzy relikviene hennes fra det 11. århundre og det fortelles at hun og hennes bror Lasarus og søsteren Marta hadde evangelisert Provence, hvor hun bodde som eremitt i de Maritime Alper før hun døde i Saint Maximin.

Preken

En av hovedtemaene i teksten er utviklingen av Maria Magdalenas tro gjennom fortellingen, som også er et viktig tema å bruke tid på 2. påskedag. Fortellingen er lett å leve seg inn i, og det er flere problemstillinger vi kan identifisere oss med. Usikkerheten i møte med oppstandelsesunderet, kan det være sant? Går det an å tro på det? Sorg, fortvilelse og kaos som gjør det vanskelig å få oversikt og virkelige se det under som stirrer oss i øynene. Det å bli kallet ved navn, slik vi alle blir, når Gud tar imot oss i dåpen, og når vi blir døpt til Jesu død og oppstandelse kan vi også kjenne han igjen på en ny måte, som vår frelser. Sløret blir tatt bort fra øynene våre slik at vi kan se hvem han er og

ta imot han. Maria får ikke røre han, det kan ikke vi heller, han er ikke bundet av tid og rom, men like fullt tilstede i livet hennes og vårt. Nettopp fordi han ikke er det, er hans nærvær sterkere og tilhører hver enkelt av oss på en unik måte. Møte mellom Gud og menneske forandrer livet vårt og gir oss frihet til å leve i lyset fra hans ansikt og i nådens raushet. Den gir oss mulighet til å kunne velge kjærlighet og godhet gjennom han. Det er en stor gave, en gave som Maria tok i mot. Da hun hadde gjort det, kunne han sende henne ut for å fortelle om gaven som vi bare kan fornemme størrelsen og dybden av og si takk. Han sendte henne ut for å fortelle "Jeg her sett Herren". I denne setningen ligger både det fysiske, hun hadde faktisk møtt han, men også at hun hadde fått se og ta imot troens gave. Troen på livet og Guds store kjærlig het som er der for hvert enkelt menneske. Maria Magdalena representerer oss alle i møte med den levende Gud. Slik Maria fikk møte han ansikt til ansikt, slik får vi også gjøre det gjennom henne denne dagen og ikke minst hver gang vi mottar nattverd.

En kan velge troshistorien til Maria Magdalena som oppbygging og ledetråd for prekenen. Fokuserer på hennes møte med Jesus og vårt møte med Jesus. Hva er forskjellig og hva er likt? Johanneisk metode er en fantastisk inspirasjon og også en veldig god måte å preke på i vår tid. Det å se fortellingen gjennom en enkeltperson slik vi får mulighet til her, bringer den nærmere og gjør den lettere tilgjengelig. Det kan vi ikke la gå fra oss i møte med denne teksten. I lys av alle historiene som verserer om henne, kan det også være lurt å si noe om hvem hun var, og også hvem hun ikke var.

Et annet spennende aspekt er hvilke betydning Jesu oppdrag til Maria Magdalena har i dag.

Vers 17 b "Men gå til mine brødre og si til dem at jeg farer opp til ham som er min Far og Far for dere, min Gud og deres Gud."

Vi kan se på Maria Magdalenas oppdrag sett utfra det Johanneiske syn på misjon. For Johannes er det kun én misjon og ett oppdrag, nemlig Jesus, og Faderen og Sønnen er ett. Meningen med dette oppdraget er å gi liv i all sin fylde, Joh. 10:10, og gi styrke til alle som tror, slik at de kan være Guds barn, Joh. 1:12-13. Maria er ett av de mennesker som Jesus gav sitt liv for, for så å stå opp igjen til nytt liv, eller ta

det tilbake. Joh. 10:11, 17 og 18. Sett ut fra dette perspektivet er hun den første frukt av Jesu oppdrag på jorden.

Oppdraget

"Gå til mine brødre og fortell dem at jeg farer til ham som er min Far og deres Far, min Gud og deres Gud." I disse ordene ligger også betydningen av Jesu død og oppstandelse. Min Far og deres Far, min Gud og deres Gud. Alle som tror er etter Jesu død nå satt i et nytt forhold til Gud. Vi er Guds barn og kan kalle Gud vår Far. Vi er nå i sannhet brødre og søstre i Kristus. Maria Magdalena blir gitt i oppdrag av Jesus, ikke bare å gå til brødrene, som en apostel til apostlene, men også for å bringe budskapet over alle budskap til dem. Budskapet som gir betydningen av Jesu oppstandelse til alle som tror. Maria blir på bakgrunn dette ikke bare den første til å møte den oppstandne Herre, men hun blir også gitt i oppdrag av ham å proklamere påskebudskapet om alle troendes nye status som Guds barn og hverandres brødre og søstre. Et tilleggsaspekt er at hun var kvinne, noe som gjør dette enda mer bemerkelsesverdig. Kanskje er det med å understreke enda tydeligere radikaliteten og det nye ved påskebudskapet.

Betydningen av oppdraget i dag

Hvordan tar vi Jesu budskap og oppdrag alvorlig i kirke og samfunn?

Vi er alle Guds barn og hverandres søsken. Vår bror og søster finnes over hele verden og i ulike livssituasjoner som kaller oss til ansvar og respekt for livet, og alle mennesker Gud har skapt. Vi er kalt til samfunn med Gud og hverandre og å ta budskapets radikalitet på alvor og bringe det til alle mennesker.

Sal. 16:11

"Du lærer meg livets vei. For ditt åsyn er det en fylde av glede, ved din høyre hånd en evig fryd." Disse ordene fra en av lesetekstene kan brukes som avslutning på prekenen, som bønneomkvede eller som en inspirasjon til prekenarbeidet til 2. påskedag.

HILDE BARSNES
Studentprest

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

SØKERE

Stavanger bispedømme

Søkerliste sokneprest i Jæren prosti med Bryne sokn som særskilt arbeidsområde.

Gunn Berit Gulbrandsen, f. 1954

Mann navn ikke offentlig, f. 1971

Mann navn ikke offentlig, f. 1952

Johannes Nedrelid, f. 1953

Mann navn ikke offentlig, f. 1972

Mann navn ikke offentlig, f. 1959

Stein Ødegård, f. 1957

Stavanger bispedømmeråd håper å foreta tilsetning i sitt møte 27.02.08.

TILSETTINGER

Stavanger bispedømme

Tilsetning sokneprest i Stavanger Domprosti med Bekkefaret sokn som særskilt arbeidsområde.

Stavanger bispedømmeråd tilsatte i sitt møte 21.01.08 i sak BDR 002/08:

Arne Håkon Sørås som sokneprest i Stavanger Domprosti med Bekkefaret sokn som særskilt arbeidsområde.

Den tilsatte har skriftlig bekreftet at han tar imot stillingen.

LEDIGE STILLINGER

Hamar bispedømme

1 ledige soknepreststilling, i Hamar domprosti med tjenestested Tangen og Stange sokn.

Søknadsfristen 25.2.08. Se fullstendig utlysning www.nav.no eller www.kirken.no/hamar. Det er ønskelig at man søker elektronisk. Orientering om dette ligger på hjemmesiden. Ta kontakt på telefon 62 55 03 50 for nærmere informasjon.

Tunberg bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Nord-Jarlsberg prosti med særskilt tjenestested i Hof/ Eidsfoss og Vassås sokn.

Beliggenhet.

De tre soknene er sammenfallende med Hof kommune. Kommunen ligger sentralt og vakkert til i indre Vestfold. Innbyggertallet i kommunen er 3100.

Riksvei 35 går gjennom bygda, og det er forholdsvis korte avstander til kirker, skole, institusjoner og boligområder. Avstanden til nærmeste by, Holmestrand, hvor det også er jernbanestasjon, er 15 km. Ellers er det 3-4 miles avstand til Tønsberg, Horten, Drammen og Kongsberg.

Kirker og kapeller

Hof kirke fra ca 1150 er hovedkirke og ligger 200 meter fra presteboligen. Til Vassås kirke som også er en middelalderkirke er det 8 km, og til Eidsfoss kirke(1904) er det 7 km. Soknepresten har kontor sammen med menighetens øvrige ansatte i menighetshuset, som ligger i Hof sentrum, 2 km fra Hof kirke. Hof kapell ligger ved hovedkirken, og brukes av og til som gravkapell.

Barnehager, skoler og institusjoner

I bygda er det en skole, sentralskole for barne- og ungdomstrinnet. Den ligger rett nedfor hovedkirken. Nærmeste videregående skole ligger i Holmestrand. Det finnes tre kommunale barnehager, i tillegg private tilbud. På Hof bo- og aktivitetssenter er det 31 beboere. Samarbeidet mellom kirken og barnehager/skole/institusjon er godt utviklet.

Sokneinndeling og ansatte

I Hof/Eidsfoss sokn(2416) og Vassås(302) sokn er det til sammen 2718 kirkemedlemmer. Menighetsrådene har vedtatt en prøveordning om ett felles råd for de to soknene. I fellelrådsområdet er det følgende stillingshjemler; kirkeverge/daglig leder i 60%, kantor 60%, sekretær 58%, klokker/kirketjener 50% og kirketjener/kirkegårdsarbeider 100%. Fra august regner vi med at den nye tjenesteordningen vil være implementert i prostiet og prostiprest vil være på plass. Dette regner vi med vil bety mye for arbeidsvilkårene for soknepresten i Hof.

I tillegg til at prostipresten vil gjøre tjeneste i Hof, er kapellanen i Sande også i sin arbeidsavtale forpliktet til å utføre enkelttjenester i Hof/Eidsfoss og Vassås sokn. Soknepresten i Hof må også regne med å utføre noen enkelttjenester i andre sokn i prostiet.

Gudstjeneste- og menighetsliv

Gudstjenestene alternerer likt mellom kirkene. På høytidsdagene er det alltid gudstjeneste i hovedkirken. På Hof bo- og aktivitetssenter er det 1 gudstjeneste i halvåret. Menighetsrådet er opptatt av å øke oppslutningen om menighetens gudstjenester og har fokus på å utvikle og systematisere trosopplæringsarbeidet for barn og ungdom. Tall fra årsstatistikken for 2006; 30 dåp, 11 vielser, 19 begravelser og 20 konfirmanter.

I menigheten er det mange frivillige som gjør en stor innsats i barnegrupper, kor for barn og unge, speidergruppe og diakonat. I kirkene arrangerer menigheten jevnlig konserter i samarbeid med kulturkontoret i kommunen.

Presteboligen.

Presteboligen, som er fra 1870, ligger nær hovedkirken. Den er under betydelig oppussing med bl.a. nytt kjøkken og bad. Boligen er på 190 m² og har 3 stuer, kjøkken og kontor i 1. etg. og 5 rom i 2. etg. Det er kjeller under hele huset. Til boligen er det garasje, vedbod, redskapsbod og stabbur. Oppvarmingen skjer nå ved parafin, elektrisitet og ved. Varmepumpe vil bli installert. Til boligen hører en stor hage. Det er boplikt til stillingen. For bruk av bolig svares husleie etter fradragsregulativets bestemmelser.

Miljø og engasjement.

De sosiale forhold i kommunen er gode. Hovednæringene er jord- og skogbruk, service-næring og noe industri. Innbyggerne i Hof er tradisjonsbundne. Folk kjenner hverandre, stiller opp ved dugnader, og mange drar gode vekslers på et nært og tett bygdesamfunn.

Utfordringer

Den som tilsettes vil i henhold til Tjenesteordning for menighetsprester få et stort ansvarsområde og samtidig i samråd med prost, råd og ansatte i menighetene finne fram

til oppgaver som skal ha særskilt fokus. Det handler om å bli kjent med kulturen på stedet, være en tradisjonsbærer og samtidig tenke nytt og våge å gå nye veier sammen med kirkens medlemmer i soknene.

Øvrige opplysninger

Målformen i kommunen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer. Tunsberg bispedømme gir sine medarbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV). Stillingen lønnes i stillingskode 0930 - sokneprest, lønns-penn 51-68 i Statens lønnsregulativ. Pensjons-innskudd. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetting. Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktleser som til enhver tid gjelder for prestskapet. Nærmere bestem-melser om tjenesteoppgaver for stillingen kan fastsettes av bispedømmet etter gjeldende prosedyre.

Samlivsform kan bli vektlagt.

Søkerens navn vil normalt bli offentliggjort. Anmodning om å få sitt navn unntatt offentlig-het, må begrunnes.

Opplysninger om stillingen kan fås ved hen- vendelse til prost Harald Bryne, 33086364/ 99022267, evt. Tunsberg bispedømmekontor, 33354300.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som må tilsettes må rette seg etter ;

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og boligfradag samt
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og tjenstedistrikt.

Søknad med m/CV og relevante attester, vitenmål og referanser sendes Tunsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg innen 14. mars 2008.

Agder og Telemark bispedømme

Sokneprest i Aust-Telemark prosti i Agder og Telemark bispedømme med Heddal, Lisleherad og Gransherad sokn som særskild tenesteområde.

Heddal sokn, Lisleherad sokn og Gransherad sokn utgjør, saman med Notodden sokn, området til Notodden kommune. Totalt bur det ca. 5000 i dei tre sokna og ca. 12400 i heile kommunen. Heddal har ca 3600 innbyggjararar (2970 medlem), Lisleherad ca. 500 (445) og i Gransherad ca. 900 (733).

Kommunen står fram som:

- eit kommunikasjonscenter i regionen med m.a. ekspressbuss til og frå Oslo kvar time heile døgnet, og dagleg flyrute til Bergen
- eit handelssenter med omfattande og varierte tilbod
- eit kunnskapssenter med hovudtyngde i eit godt utbygd sjukehus og ein veletablara afdeling av Høgskolen i Telemark, med ca. 1000 studentar.
- særskild rik på tilbod innanfor musikk, kultur og idrett

Bygdene i kommunen er prega av vakker natur. Det ligg godt til rette for turar og rekreasjon, i høve til både fjell og vatn.

Frå Notodden sentrum er det 3 mil til Kongsberg, 6 mil til Skien og 12 mil til Oslo.

Det er korte avstandar frå dei tre sokna til Notodden sentrum: Frå Heddal 6 km, frå Lisleherad 6 km og frå Gransherad 25 km (kortaste vegen.)

Heddal har tre barneskular og ungdomsskule. Lisleherad ein barneskule, medan Gransherad her kombinert barne- og ungdomsskule.

I Notodden er det vidaregåande skule og ei afdeling av Høgskulen i Telemark.

Det er barnehage i alle tre sokna.

I hovudsoknet ligg Heddal Stavkyrkje frå ca år 1200. Ho er landets største stavkyrkje, og framleis soknekyrkje med 183 sitjeplassar. Kyrkja er svært ettertrakta som vigself- og dåpskyrkje og ein svært kjend turistattraksjon.

For å spare den gamle trebyggnaden, og stette trongen for ulike rombehov i kyrkjelydsarbeidet, er det bygd ei ny arbeidskyrkje i den nye Prestegardslåven like ved - Låvekyrkja. Ho har i alt 360 sitjeplassar og vert bruka frå laurdag før Allehelgensdag til og med påska. Elles i året vert ho og bruka ved spesielle guds-

tenester, møter, treff for menneske i alle aldrar, konsertar og utstillingar. Stiftinga Heddal Kyrkjjetun er eigar og drivar av Prestegardslåven, som og inneheld ei stavkyrkjeutstilling, kafeteria, souvenirsal og andre servicefunksjonar for dei ca. 23000 betalande turistar, som vitjar kyrkjestaden kvart år.

I låven er det og moderne utstyrt kontor for tilsette, undervisningsrom, garasje og personalkom for kyrkjegardspersonalet.

I Heddal er det gudsteneste 3 av 4 søndagar i månaden og på alle fyrstedagane i høgtidene. Om sommaren er det gudsteneste kvar søndag, og soknerådet står for vegkyrkjeteneste i stavkyrkja.

Gransherad kyrkje (1849), ligg 21 km frå Heddal prestegard og har no gudsteneste tredjekvar søndag. Til Lisleherad kyrkje (1873) er det 12 km, og her er det no gudsteneste fjerdeklar søndag. Gudstenesteforordninga for dei tre sokna er ikkje endeleg fastsett.

Det er eigen sokneprest i Gransherad, men denne har og Heddal og Lisleherad sokn som særskild tenestestad.

Det er kyrkjeverje i 100% stilling for heile kommunen. To organistar og ein kyrkjelyds-musikar gjer teneste i heile fellelsrådsområdet. Det same gjeld for dei tilsette på kyrkjegardane. Det er kyrkjjetenarar i deltidstillingar ved kyrkjene.

I Heddal og Lisleherad er det frivilljuge team som tek seg av klokkartenesta. Kyrkjekontoret i Heddal er for alle tre sokna og har eigen kontormedarbeidar. Sokna i Heddal og i nabokommunen Hjartdal har, i samarbeid med bispedømmet tilsett ein diakon i 100% stilling. Heddal sokneråd har ei 50% stilling som leiar for omvisertenesta og ekstra omvisarar om sommaren.

Soknepresten er medlem i Heddal og Lisleherad sokneråd, og har kontakt med dei tre barneskolorne i Heddal og barneskolen i Lisleherad. Like eins i høve til barnehagane i Heddal og Lisleherad.

Han/ho har og ansvar for presteteneste ved Haugmotun sjukeheim.

Det er to bufelleskap for psykisk utviklingshemma som soknepresten har kontakt med, og diakoniutvalet arrangerer "varmestue" der psykisk utviklingshemma vert særskilt invitert.

Soknepresten i Gransherad har for tida ansvar for all konfirmantundervisning i Heddal og Gransherad. Konfirmantane i Lisleherad får si undervisning saman med konfirmantane i Notodden. Dette er ei prøveordning, som varar i eit år til.

Fordeling av tenestene mellom prestane, vil bli gjennomgått ved tilsetjing av ny sokneprest.

Ny tenesteordning i Aust-Telemark prosti, inneber ei viss samordning med prestane i Notodden og Hjartdal, i samband med utjamning av teneste, og i høve til ferieavvikling.

Normisjon har to bedehus i Heddal, og NMS har fleire foreiningar her.

Det er god kontakt med baa bedehusa og dei ulike misjonsorganisasjonane.

I dei siste 10 åra har det utvikla seg eit særst godt samarbeid med Pinsekirkjene i Heddal og Notodden, og med kyrkjelydane som høyrer Misjonsforbundet til. I Lisleherad er misjonsverksemda knytt til bedehuset, Zoar. I Gransherad er det søndagsskole, og Normisjon har møteverksemd i kyrkja

Ulike tiltak for born er i gang i dei tre sokna. I Heddal er det to kor for born i alderen 3 - 12 år, Mini- og Låvegospelkor. Inntil nyleg var det barnekor også i Lisleherad. Det er sterkt ynskjeleg å få i gang att arbeid for born i dette soknet.

I Gransherad er det søndagsskole i kyrkja.

Ungdomsarbeidet har vore litt nede, men det er no ein ny giv, under leiging av kyrkjelyds-musikaren, i samarbeid med eit eige styret. Det er eit sterkt ønskje at også den nye soknepresten kan ta del i ei vidare ungdoms-satsing.

Heddal har fleire utval. Dåps- og barneutval, konfirmant- og ungdomsutval, diakoni-, kultur- og turistutval. Det er jamleg kultur- og temakvelder i Prestgardslåven. Dei samlar menneske i mange aldrar og med ulik ståstad i når det gjeld kyrkje og kristen tru. Det siste gjer også Låvekoret, som er eit felleskor for vaksne frå alle tre sokna og frå distriktet i det heile teke. Forsongarkoret i Heddal leiar og styrkjer songen på gudstenester der.

I strategiplanen til Heddal sokneråd, er det sett fokus mot:

* Bygge ut og styrke det kristne fellesskapet, med særleg fokus på gudstenestene

* Styrke og vidareutvikle barne- og ungdomsarbeidet

* Byggja ned tersklar og skape ein open kyrkjelyd

Vi ønskjer ein sokneprest som deler denne strategien. Ein som kan inspirere, og samhandla med øvrig stab, sokneråd og frivillige. Og vere med å utvikle det kulturelle særpreget rundt stavkyrkja.

Prestebustaden, som ligg ved Stavkyrkja og kyrkjetunet, er frå 1931 og eigd av OVF. Han er renovert med m.a. etterisolering, nye vindauge og ny veranda. Han har ei grunnflate på 180 m² i to fulle høgder, og tørr kjellar under heile hust. Loftet over 2.etasje kan og nyttast. Det er 3 stover, WC, stort kjøkken m/vaskerom, heimekontor og ny glasveranda i 1. høgda. Fem soverom og bad i 2. høgda. 2 garasjar, ein med vedbod. Tomta omkring bustaden utgjer 5,5 mål og har opparbeidd hage.

Stillinga lysast ut i følge ny tenesteordning for prestar i Den norske kyrkja, gjeldande frå 1. juli 2004.

Søkjarar må stadfeste at dei kan nytte båe målformar. I Lisleherad er det bokmål som nyttast. I dei andre to sokna er det nynorsk.

Den som vert tilsett, å finne seg i:

- Endringar i tenesteordning for kyrkjelydsprestar og reglar om lønstillhøve og aldersgrense for geistlege tenestemenn.
- Alle avgjerder som vert teken i høve til tenesta og tenestestad.

Stillinga er løna som sokneprest i kode 0930 lønstrinn 51-65.

Løsplassering er avhengig av kvalifikasjonar, ansiennitet m.m. Pensjonsinnskott.

Til løna kjem regulativmessige godtgjersler og skyssgodtgjersle etter staten sitt regulativ.

Opplysingar om samlivsform vil kunne bli innhenta og vektlagt ved tilsetting.

Kvinner vert oppfordra til å søke.

Nærare opplysing om stillinga kan ein få ved å kontakte prost i Aust-Telemark, Bjarne Sveinall, tlf 35061046 / 99085202, eller Agder og Telemark bispedømmekontor, tlf 38105120

Søknad med kopi av vitnemål, attestar, CV, referansar og utfylt skjema for standardopplysningar ved søknad på prestestillingar i Agder og Telemark bispedømme, må sendast til Agder og Telemark bispedømmeråd, postboks 208, 4662 Kristiansand, *innan 07.03.2008*

Skjema ligg på www.kirken.no/agder under fagområde-personal, eller ein kan få det ved å vende seg til bispedømmekontoret.

Stavanger bispedømme

Prost i Sandnes prosti i Stavanger bispedømme.

Embetet som prost i Sandnes prosti i Stavanger bispedømme er ledig fra 1. oktober 2008.

Prosten leder prestetjenesten i prostiet, bistår biskopen i dennes embetsutøvelse, gjør tjeneste som menighetsprest slik biskopen fastsetter og utfører for øvrig de gjøremål som ligger til prosteembete. Det stilles krav om gode lederegenskaper, evne til samarbeid, til å motivere og inspirere medarbeidere og menigheter; administrativ erfaring og personlig egnethet. Prosten skal bidra til å virkeliggjøre de strategiske målsettinger for Stavanger bispedømme.

Prostiet består av de 9 soknene Sandnes, Lura, Gand, Høyland, Bogafjell, Hana, Riska, Høle og Bymenigheten Sandnes (valgmenighetsforsøk) i Sandnes kommune med til sammen ca. 62.000 innbyggere. Det er 9 kirker og 4 andre lokaler med regelmessig gudstjenestefeiring i prostiet. Prostiet betjenes av 12 menighetsprester og en prostiprest. I fellesrådet er det tilsatt 72 personer i 46,88 årsverk. 10,5 av disse nyttes til prestetjeneste, en med særlig ansvar for valgmenigheten, to med særlig ansvar for arbeid blant rusmiddelbrukere og deres pårørende.

Prostens kontor er samlokalisert med kirkevergen og Kirkekontoret for alle menighetene i Sandnes fellesrådsområde. En av stillingene ved kontoret omfatter 20% som prostesekretær.

Prosten gjør tjeneste i 50% stilling som menighetsprest i Sandnes sokn og inngår i staben, som forøvrig består av sokneprest,

soknediakon, kateket, kirkemusiker og sivilarbeider i hele stillinger og daglig leder, kirketjener, renholder, styrer og pedagogisk medarbeider i åpen barnehage i deltidsstillinger.

Den som blir utnevnt, må rette seg etter tjenesteordning for proster. Vedkommende må finne seg i eventuelle endringer i gjøremål og arbeidsdistriktets utstrekning samt endringer i regler for pensjon og aldersgrense.

Til embete hører bolig med boplikt. Boligen er på 178 m² på 0,5 mål tomt. Den er bygget i 1987 og ligger i Vestregt.17 i Sandnes. Garasje.

Den som blir utnevnt, må finne seg i de bestemmelser som måtte bli truffet om leie og bruk og eventuell flytting av bosted.

Søkere må opplyse om de behersker begge målformer. Målformen i prostiet er bokmål.

Stillingen lønnes i ltr. 67-73.

Herfra går vanlige pensjonsinnskudd.

Kvinner oppfordres til å søke.

Søknad sendes tjenestevei med CV, vitnemål, attester og opplysninger om referanser til Kultur- og kirkedepartementet, postboks 8030 Dep., 0030 Oslo.

Søknadsfristen er 14. mars 2008.

Nærmere opplysninger fås på www.kirken.no/stavanger eller www.sandnes-kirken.no/sandnes eller ved å ringe Stavanger bispedømmekontor tlf. 51 84 62 70 eller prosten i Sandnes tlf. 51 97 47 80.

setter og utfører for øvrig de gjøremål som ligger til prosteembete. Det stilles krav om gode lederegenskaper, evne til samarbeid, til å motivere og inspirere medarbeidere og menigheter; administrativ erfaring og personlig egnethet. Prosten skal bidra til å virkeliggjøre de strategiske målsettinger for Stavanger bispedømme.

Dalane prosti består av de 7 soknene Egersund, Eigerøy, Helleland, Bjerkreim, Sokndal, Heskestad og Lund i kommunene Egersund, Bjerkreim, Sokndal og Lund med til sammen 22.500 innbyggere. Det er 10 kirker i prostiet. Prostiet betjenes av 6 menighetsprester og en prostiprest i 80 % stilling. I fellestrådene er det tilsatt 42 personer i 20,3 årsverk.

Prostens kontor er samlokalisert med sokneprestene i Eigerøy og Helleland og kirkevergen i Egersund. Daglig leder i Egersund menighet er prostesekretær i 20% av stillingen. Prosten gjør inntil videre tjeneste som sokneprest i Egersund sokn.

Den som blir utnevnt, må rette seg etter tjenesteordning for proster. Vedkommende må finne seg i eventuelle endringer i gjøremål og arbeidsdistriktets utstrekning samt endringer i regler for pensjon og aldersgrense.

Til embete hører bolig med boplikt. Boligen ligger i Gamle prestegårdsvei 19 i Egersund og er på ca. 360 kvm på ca. 3,5 mål stor tomt. Garasje. Den som blir utnevnt, må finne seg i de bestemmelser som måtte bli truffet om leie og bruk og eventuell flytting av bosted.

Søkere må opplyse om de behersker begge målformer. Målformen i de fleste menighetene er bokmål.

Stillingen lønnes i ltr. 62-67.

Herfra går vanlige pensjonsinnskudd.

Kvinner oppfordres til å søke.

Søknad går tjenestevei med CV, vitnemål, attester og opplysninger om referanse til Kultur- og kirkedepartementet, postboks 8030 Dep., 0030 Oslo.

Søknadsfristen er 14. mars 2008.

Nærmere opplysninger kan en få på www.kirken.no/stavanger eller ved å ringe Stavanger bispedømmekontor tel. 51 84 62 70 eller prosten i Dalane Inge Bjørn Rossavik tel. 51 46 33 30.

Stavanger bispedømme

Prost i Dalane prosti i Stavanger bispedømme.

Embetet som prost i Dalane prosti i Stavanger bispedømme er ledig fra 1. juli 2008.

Prosten leder prestatjenesten i prostiet, bistår biskopen i dennes embetsutøvelse, gjør tjeneste som menighetsprest slik biskopen fast-

Nidaros bispedømme

Prost i Nord-Innherad prosti i Nidaros bispedømme.

Embetet som prost i Nord-Innherad prosti i Nidaros bispedømme er ledig.

Prosten leder prestetjenesten i prostiet, bistår biskopen i dennes embetsutøvelse, gjør selv tjeneste som menighetsprest slik biskopen fastsetter, og utfører for øvrig de gjøremål som ligger til prosteembetet.

Prosten må ha vilje og evne til å etablere gode samarbeidsrelasjoner og arbeide for å virkeliggjøre bispedømmets visjon "Sammen underveis". Det stilles krav om gode lederegenskaper.

Prostiet omfatter 17 sokn i Steinkjer, Inderøy, Mosvik, Verran, Namdalseid og Snåsa kommuner som har om lag 34 000 innbyggere. Prostiet betjenes av 10 sokneprester og en prostiprest. Det er 30, 2 årsverk tilsatt i de kirkelige fellesrådene.

Prostens kontor er samlokalisert med Steinkjer kirkelige fellesråd og menighetene i Steinkjer kommune. Her har også prostiprest og 6 av sokneprestene kontor. Prosten har administrativ hjelp i 40 % stilling.

Den som blir utnevnt, må rette seg etter tjenesteordning for proster. Vedkommende må finne seg i endringer i gjøremål og prostiets utstrekning samt endringer i regler for pensjon og aldersgrense.

Steinkjer kommune er innstilt på å anskaffe tjenestebolig for prosten.

Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Stillingen lønnes i l.tr. 65 - 70. Herfra går vanlig pensjonsinnskudd.

Kvinner oppfordres til å søke.

Nærmere opplysninger hos fungerende prost (74145700) eller Nidaros bispedømme (73539100) og på Nidaros bispedømmes nettsider.

Søknader sendes tjenestevei med CV, vitnemål, attester og opplysninger om referanser til Kultur- og kirke departementet, postboks 8030 Dep., 0030 Oslo. *Søknadsfristen er 14. mars 2008.*

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Stjørdal prosti med Hommelvik og Malvik sokn som tjenestested

Det er ledig stilling som sokneprest med Stjørdal prosti som tjenestedistrikt og med Hommelvik og Malvik sokn som tjenestested.

Soknene tilsvarer Malvik kommune som har 12 381 innbyggere. Malvik kommune ligger mellom Trondheim og Stjørdal. Avstanden fra Hommelvik til Trondheim sentrum er 25 km, til Stjørdal 14 km. Til Trondheim lufthavn, Værnes er avstanden 10 km

I Hommelvik sokn er det 4660 kirke-medlemmer og i Malvik sokn 6431 kirke-medlemmer. Soknepresten har sete i Hommelvik menighetsråd. Soknepresten i Hommelvik har hittil hatt sete i Malvik kirkelige fellesråd. Dette kan bli endret.

I soknene er det følgende kirker: Hommelvik kirke som er en trekirke fra 1887 og Mostadmark kapell fra 1986 ligger i Hommelvik sokn. I Mostadmark ligger også på pilegrimsleden en gammel kirketomt (Mariakirken) som brukes til noen friluftsanslag på sommerstid.

I Malvik sokn ligger Malvik kirke, en korskirke i tre fra 1846. I tillegg er det et kapell i Malvik sykehjem.

Menighetene betjenes av 2 sokneprester. I hele prostiet er det i tillegg til prosten og prostiprest, 8 menighetsprestestillinger.

Kontorsted ligger i kommunesenteret i Hommelvik. Her er det kontor fellesskap med kirkeverge, kateket og kontormedarbeider, alle i 100 % stilling, 2 organister i til sammen 150 % stilling, 2 prosjektleder i 30 % stilling og 2 trossopplæringsmedarbeidere i 60 % og 40 % stilling. I stilling delt mellom administrasjon og menighetsarbeid er tenkt opprettet.

Kirkelig statistikk for menighetene i snitt for de 3 siste åra: 118 dåp, 67 begravelser, 18 viselser, 138 konfirmanter samt 114 forordnede gudstjenester i året.

Konfirmentarbeidet er ledet av kateketen, men begge prestene deltar i arbeidet med undervisningsgrupper, leir, weekend og foreldremøter. Det har vært jobbet godt i mange år med å trekke tidligere konfirmanter inn i leir- og weekendarbeidet.

I Hommelvik sogn drives barneklubb for barn (aldersgruppe 4+) på Sveberg som er et

nyere boligområde i. Klubben er tilsluttet søndagsskoleforbundet.

Malvik menighet driver eget barnekor. I Malvik sogn drives også "Vepsebolet" (klubb for 2.-7. klassetrinn) sammen med Normisjon, og KFUK har en speidergruppe som samarbeider nært med kirka.

Malvik og Hommelvik menigheter fikk i 2007 tildelt trosopplæringsmidler til prosjektet "Kirken og fortellingen". Foreløpig er dette det eneste prosjektet i prostiet. Arbeidet går nå gjennom en utviklingsfase over i en utprøvingsfase. Sammen med mange gode medarbeidere, både frivillige og ansatte, er begge prestene engasjert i å utvikle dette prosjektet.

Hommelvik sogn er fra gammelt av et industrisamfunn sterkt preget av arbeidertradisjoner, med godt samarbeid med kirka. Dette ønskes videreført.

Det er etablert gode samarbeidsrutiner mellom skoler og barnehager og kirka.

Malvik kommune er i jevn vekst. Det har i lang tid vært stor tilflytting til menighetene, og det er store utfordringer knyttet til å inkludere nytilflyttede i kirkens arbeid.

I prostiet er det blant prestene behov for supplerende kompetanse innenfor menighetsbygging med særlig henblikk på nytilflyttede.

Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises til blant annet kommunens hjemmeside: www.malvik.kommune.no Ellers vises bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros og www.malvik.kirken.no

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønns sammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Det er for tiden ikke bolig til stillingen, men Malvik kommune er innstilt på å skaffe bolig, noe som vil utløse boplikt.

Målformen i soknene er bokmål og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter

følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt, jfr. aml. §13-3

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- gjerne har kompetanse innen menighetsbyggende arbeid, både med tanke på å videreføre gode tradisjoner og ivareta mennesker som er nyetablert i menighetene.
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende
- evner til å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med ansatte og frivillige medarbeidere.

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes i ltr. 51-62 Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Stjørdal tlf. 74834230.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 7.mars 2008. Attester vil ikke bli returnert.

Nord-Hålogaland bispedømme

Følgende stillinger er ledig i Nord-Hålogaland bispedømme.

Sokneprest i Vadsø

- Varanger prosti

Det er ledig stilling som sokneprest i Vadsø i Varanger prosti fra 1.april 2008.

Vadsø sokn omfatter kommunen med samme navn. Mer informasjon om kommunen finner du på www.vadso.kommune.no.

Sokneprest i Kautokeino

- Indre Finnmark prosti

Soknepreststillingen i Guovdageaidnu / Kautokeino sokn under Indre Finnmark prosti er ledig, med tiltredelse høsten 2008. Guovdageaidnu / Kautokeino sokn omfatter kommunen med samme navn og er om lag 9.700 km². Samisk kirkeliv er i utvikling og presten vil møte mange interessante utfordringer. Størstedelen av befolkningen har samisk som morsmål. Både samisk og norsk benyttes i gudstjenesten.

Prostipreststilling i Tromsø domprosti

- Tromsø domprosti

Det er ledig stilling som prostiprest i Tromsø Domprosti. Prostipresten har hele Domprostiet som tjenestested. Prostipresten er direkte underlagt domprosten.

Prostiprest i Nord-Troms

- Nord Troms prosti

Det er ledig stilling som prostiprest i Nord-Troms prosti fra 1. september 2008. Prostipresten har hele Nord-Troms prosti som tjenestested. Nord-Troms prosti omfatter soknene Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Nordreisa, Skjervøy og Kvænangen.

Prostipresten står under ledelse av prosten.

Sokneprest II i Porsanger

- Indre Finnmark prosti

Det er ledig stilling som sokneprest II i Porsanger sokn, Indre Finnmark prosti. Kommunesenteret Lakselv ligger sentralt til i Finnmark med gode kommunikasjoner til resten av fylket og flyforbindelser med hele landet

Sokneprest i Øverbygd

- Indre Troms prosti

Det er ledig stillingen som sokneprest i Øverbygd i Indre Troms prosti. Øverbygd sokn har ca. 1.600 innbyggere. Sammen med Målselv sokn er Øverbygd en del av Målselv kommune. Indre Troms, Målselv og Øverbygd har en stor-slått natur med rike muligheter for friluftsliv, jakt og fiske.

Sokneprest i Loppa

- Alta prosti

Fra 1. juli 2008 er stillingen som sokneprest i Loppa sokn ledig. Loppa har et aktivt og positivt menighetsråd og kompetente medarbeidere i fellesrådets stab. Loppa har vill og vakker natur, rike muligheter for naturopplevelser, fiske, fangst og fjellklatring.

Sokneprest i Båtsfjord

- Varanger prosti

Det er ledig stilling som sokneprest i Båtsfjord sokn i Varanger prosti. Båtsfjord sokn omfatter kommunen med samme navn og grenser til Berlevåg i vest, til Vardø i øst og Vadsø i sør. Varanger prosti er kjent for et godt kollegafelleskap, og er inne i en spennende utvikling. For mer informasjon om Båtsfjord kommune: www.batsfjord.kommune.no

Kapellan i Nordkapp

- Hammerfest prosti

Det er ledig stilling som kapellan i Nordkapp i Hammerfest prosti. Nordkapp sokn er sammenfallende med Nordkapp kommune. Nordkapp ligger ca 35 km fra Honningsvåg og er et turistmål med ca 200.000 besøkende hvert år. For mer informasjon om Nordkapp kommune: www.nordkapp.kommune.no.

Sokneprest i Nesseby/Unjárgga suohkanbáhppa

- Indre Finnmark prosti

Det er ledig stilling som sokneprest i Unjárga Nesseby i Indre Finnmark prosti.

Nesseby sokn utgjøres av en kommune, Unjárga Nesseby. Sokn ligger på begge sider av og innerst i Varangerfjorden. Den geografiske beliggenheten gir rike muligheter til friluftsliv og rekreasjon som jakt, fiske i elv, vann og sjø, multebærplukking og skigåing.

Prostiprest

- Senja prosti

Stillingen som prostiprest i Senja prosti er ledig. Prostipreststillingen har Senja prosti som tjenestested. Senja prosti omfatter soknene Lenvik, Berg, Torsken, Tranøy, Sørreisa og Dyrøy. Hele prostiet er tjenested, men prostipresten vil få inntil 50 % av stillingen fast knyttet til Torsken sokn.

Sokneprest i Hasvik

- Alta prosti

Det er ledig stilling som sokneprest i Hasvik sokn i Alta prosti. Hasvik sokn faller sammen med Hasvik kommune. Til å være en øykommune ligger Hasvik veldig sentralt til. Fly, hurtigbåt og ferge gir direkte kommunikasjonsmuligheter til bla. Hammerfest, Alta og Tromsø. Hasvik har storslått natur som er vill og vakker: høye fjell med en fantastisk utsikt, flotte fiskevann, vakre og irrgønne fjorder. Det er naturmuligheter som få kan vise maken til. Den storslåtte naturen gir store muligheter for turer, jakt, fiske og sanking av bær og sopp.

Kapellan i Lenvik

- Senja prosti

Stillingen som kapellan i Lenvik (bosted Rossfjord) i Senja prosti er ledig.

Lenvik sokn faller sammen med Lenvik kommune. 2/3 av soknet ligger på Senja, resten på fastlandet med Finnsnes som bysentrum. Lenvik har en rik og vakker natur som innbyr til flotte friluftsopplevelser. Kommunikasjonsmessig er det gode båtforbindelser til Tromsø, og Harstad. Bardufoss lufthavn ligger 50 km unna.

Vikariat sokneprest i Kåfjord

- Nord-Troms prosti

Fra mars 2008 er det ledig et 10 måneders vikariat som sokneprest i Kåfjord i Nord-Troms prosit. Kåfjord sokn faller sammen med Kåfjord kommune. Det ligger på østsiden av Lyngenfjorden og strekker seg fra Djupvik i nord til Indre Nordnes i sør.

Her er fine muligheter for jakt og fiske.

Full utlysningstekst for alle stillinger ligger på vår hjemmeside: www.kirke.no/nord-haalogaland

Alle stillinger har søknadsfrist: 20. februar 2008.

Har du spørsmål kontakt med Reidun Martinussen telefon 77603977 eller Ellisiv Yttervik telefon 77603973.

Ål kyrkjelyd har fått stønad frå Norsk Kulturråd til eit treårig prosjekt, der vi brukar folkemusikk til å gjera søndagens gudstenester rikare. Vi samarbeider med lokale musikarar og brukar ulike instrument. Det er eit mål å stimulere lokalt kultur- og kyrkjeliv og å bryte ned kunstige grenser mellom stilartar og miljøer. Vi ser etter koplingar som kan inspirere andre kyrkjelydar til å bruke folkemusikk.

FOLKEMUSIKK OG GUDSTENESTE

Seminar 21. – 22. mai 2008

Stad: Ål i Hallingdal
(midtvegs langs toglina
mellom Oslo og Bergen)

PROGRAM:

Onsdag 21. mai:

- Ca 11.15 Toget kjem
12.00 Innsjekking / Lunch
13.30 Folkemusikkprosjektet i Ål. Utrøving og erfaring. Praktiske eksempler.
Lokale aktører: Hallgrim Berg, Eilif Gundersen, Jo Asgeir Lie, Audun Flaen, Kjellfred Dekko, Øystein Magelssen.
15.30 Kaffi
16.00 **Arve Brunvoll:** «Når gammalt blir nytt – med salmar over tidsgrenser»
Enkel servering / Kaffi
18.00 Folkemusikkmesse v/ prost **Øystein Magelssen** (Opptak for NRK Radio)
Jo Asgeir Lie, trekkspel • **Eilif Gundersen**, seljefløyte, bukkehorn og lur
Gunnlaug Lien Myhr, song • **Olav Luksengard Mjelva**, fele • **Audun Flaen**, orgel
20.00 Festmiddag

Torsdag 22. mai:

- 08.00 Laudes
Frokost
10.00 **Henning Sommero** og **Brazz Brothers:**
Improvisasjon, arrangering og formidling.
12.00 **Jørund Midttun:** Status for arbeidet med salmebok og liturgier
Folketoner i salmeboka • Etterspel
13.15 Lunch
Ca 14.00 Toget går

Seminaravgift: Kr 450,- pr dag (Inkl. måltider)
Kr 800,- for begge dagar
(Inkl. måltider)
Festmiddag kr 250,- kjem i tillegg.

Overnatting: Thon Hotel Hallindal
ligg like ved Ål kyrkje.
Enkeltrom kr 700,-
Dobbeltrom kr 900,-

Påmelding innan 7. mai til:
Ål kyrkjekontor 32 08 61 61
Fax 32 08 61 51
E-post: aal.kyrkje@hallingnett.no

Fullstendig program for
Den Norske Folkemusikkveka 18. – 25. mai:
www.folkemusikkveka.no

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, professor Harald Hegstad, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Red. sekr.: Eyolf Berg.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-postadresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

Pris kr. 525,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 650,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 7 annonsemøduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr. 500,- +mva
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 900,- +mva
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1500,- +mva
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1500,- +mva
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr. 2000,- +mva
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 2500,- +mva
7. *Dobbelside* (Høyde 177 mm, bredde 2x127 mm) kr. 4000,- +mva

ISSN 0332-5431

